

IV. Item BEDA super Actus Apostolorum, ad c. 1. [c. an. 720. in Anglia.] Exemplo Matthea, vel Jona non est indifferenter sortibus credendum. Non exemplo m Matthea, vel quod Jonas Propheta forte deprehensus sit, indifferenter sortibus est credendum: cum privilegia singulorum (ut Hieronymus ait) communem Legem facere omnino non possint. & infra. §. 1. Si qui tamen necessitate aliqua compulsi Deum putant sortibus exemplo Apostolorum esse consulendum; videant hoc ipsos Apostolos non nisi collecto Fratrum cœtu, & precibus ad Deum fuis egisse.

GRATIAN. DE Divinis verò scribit ita dicens V. AUGUSTINUS lib. 5. super Deuter. c. 19. [fortè c. an. 410. in Africa.] Non sunt observanda quæ à Divinis præcipiuntur, quæ nec ea contingant, quæ ab eis prænantiantur.

Intelligi voluit Dominus etiam illa, quæ à Divinitibus non secundum Deum dicuntur; si acciderint quæ dicuntur, non accipienda sic, ut fiant quæ præcipiuntur ab eis, aut colantur quæ coluntur ab eis.

VI. IDEM in Lib. 2. de Doctrina Christiana, c. 19. & 20. & 21. [c. an. 426. ibid.] Institutiones hominum quæ sunt superstitiosæ, vel non.

Illud p. quod est secundum institutiones hominum, partim superstitiosum est, partim non superstitiosum non est. Superstitiosum est, quodquid inritum est ab hominibus ad faciendam, & colendam Idola pertinet; vel ad colendam sicut Deum Creaturam, partemve ullam Creaturæ; vel ad consultationes, & pacta quædam significatiom cum Dæmonibus placita, atque federata, qualia sunt molimina Magicarum Artium: quæ quidem commemorare potius, quam docere assolent Poætæ. Ex quo genere sunt, sed quasi licentiori vanitate, Aruspicum, & Augurum libri.

Ad hoc genus pertinent omnes etiam ligaturæ, atque remedia, quæ Medicorum quoque disciplina condemat, sive in præcantationibus, sive in quibusdam notis, quas characteres vocant, sive in quibusdam rebus suspendendis, atque ligandis, vel etiam saltandis quodammodo, non ad temperationem corporum, sed ad quædam significatiom, aut occultas, aut etiam manifestas: quæ eminentiori nomine Physicam vocant, ut quasi non superstitiosam implicare, sed naturæ prodesse videantur: sicut sunt inares in fummo aurium singularum, aut de struthionum ossibus anse in digitis, aut cum tibi dicitur singulenti, ut dextera manu sinistram pollicem teneas. His adjunguntur millia inanissimarum observationum: si membrum aliquid salierit; si junctum ambulantis amicis lapis, aut canis, aut puer medius intervenerit. & infra.

Hinc sunt etiam illa, limen calcare, cum ante domum suam tranfit: redire ad lectum, si quis, dum se calcet, stenuaverit: redire domum, si procedens offenderit: cum vetis a foricibus roditur, plus timere suspitionem futuri mali, quam præsens damnum dolere.

Neque illi ab hoc genere superstitiosæ perniciosæ segregandi sunt, qui olim Genethliaci propter Natalium dierum considerationes, nunc autem vulgo Mathematici vocantur. Nam & ipsi, quamvis veram stellarum positionem, cum quisque nascitur, confectentur, & aliquando etiam pervertigent: tamen quod inde conantur, vel actiones nostras, vel actionum eventa prædicere, nimis errant, & vendunt imperitis hominibus miserabilem servitutem. & infra c. 23.

Hoc autem genus fornicationis anime salubriter divina Scriptura non tacuit; neque ab ea sic deterruit animam, ut propterea talia negaret esse sectanda, quia falsa dicuntur à Professoribus eorum; sed, etiam si dixerint vobis, inquit, & ita eaverit, ne credatis eis. Non enim quia imago Samuelis mortui Sauli Regi vera prænantia est, minus execranda sunt: aut quia in Actibus Apostolorum femina ventri loqua verum testimonium perhibuit Apostolis Domini; ideo Paulus Apostolus pepercit illi Spiritui, ac non potius feminam illius Dæmonii correptione, atque exclusionem mundavit. §. 5. Omnes igitur Artes hujusmodi vel nugatorie, vel noxiæ superstitiosæ ex quadam pestifera societate hominum, & Dæmonum, quasi pacta infidelis & dolosæ amicitie constituta penitus sunt repudianda, & fugienda Christiano.

VII. IDEM in libro de Civitate Dei. [fortè c. an. 416. ibid.] Non est vita, inquisitio, vel curatio, quæ à Divinis, vel Magicis expetitur.

Qui sine Salvatore salutem vult habere, & sine vera sapientia æstimat prudentem se fieri posse; non sanus, sed ager; non prudens, sed stultus in agriudine assidua laborabit, & in cæcitate noxiæ stultus, ac demens permanebit. Ac proinde omnis inquisitio, & omnis curatio, quæ à Divinis, & Magicis, vel ab ipsi Dæmonis in Idolorum cultura expetitur, mors potius dicenda est, quam vita: & qui ea sectantur, si se non correxerint, ad æternam perditionem tendunt, Psalmista dicente: Omnes Dii gentium sunt Dæmonia, qui per deceptos homines, alios accipere quotidie gestiunt, ut perditionis suæ faciant eos esse participes. Itaque hæc vanitas Magicarum Artium ex traditione Angelorum malorum in toto Orbe terrarum plurimis seculis invaluit per quamdam scientiam futurorum, & infernorum; & per inventiones eorum inventa sunt Aruspicia, & Augurationes, & ipsa, quæ dicuntur Oracula, & Necromantia.

VIII. IDEM Confessionum lib. 4. c. 3. [c. an. 400. ibid.] Christiana, & vera pietas Planetarios expellit, & damnat. Illos Planetarios, quos Mathematicos vocant, planè confutere non desistebam: quod quasi nullum esset sacrificium, & nullæ preces ad aliquem Spiritum ob Divinationem dirigerentur. Quod tamen Christiana, & vera pietas consequenter repellit, & damnat.

IX. Item Hieronymus. [imò Origenes c. an. 217. in Egypto.] Cultura est idololatria, Auguria servare, & Stellarum requirere cursus.

Sed & illud adde, quoniam qui fornicatur, in corpore suum peccat, non istud corpus solum, quod templum Dei effectum est, sed & illud quod dicitur, quia omnis Ecclesia corpus Christi est. Et in omnem Ecclesiam videtur delinquere, qui corpus suum maculaverit: quia per unum membrum macula in omne corpus diffunditur. §. 1. Est & illud opprobrium Egypti, quod si neglexeris, etiam post Jordanis transitum, & post Baptismi secundam circumcisionem, veritatis consuetudinis inuisione suggeritur, observare Auguria, requirere Stellarum cursus, & eventus eius futurorum rimari, servare fomina, ceterisque hujusmodi superstitiosis implicari. Idololatriæ namque mater est Egyptus: ex qua certum est hujusmodi opprobria pullulare: quæ, si transit jam Jordane susceperis, & his te rursus laqueis illigaveris; tecum sine dubio opprobria Egypti trahis.

Hæc autem Sortilegia non usque adeo sunt detestanda; ut, si aliquid de area, vel torculari Dæmonibus fuerit immolatum; quod reliquum est, ideo credatur esse immundum: aut si ipsum, quod oblatum fuerat, à nobis ignorantibus sumi contigerit, ideo credamus nos deliquisse. Unde

X. AUGUSTINUS ad Publicolam, Epist. 154. [c. an. 398. in Africa.] Non ideo reliqua sunt immunda, quia ab area, vel torculari aliquid ad Dæmonum sacrificia tollitur.

Si de area, vel torculari tollatur aliquid ad sacrificia Dæmoniorum sciente Christiano; ideo credatur, quia fieri permittit, ubi prohibendi potestas est. Quod si factum non competerit, aut prohibendi potestatem non habuit; utitur mundis reliquis fructibus, unde illa subblata sunt.

XI. Item Ambrosius in primam Epistolam ad Corinthios, ad c. 10. [imò Hilarius Dionisius c. an. 384.] Immundus est à reatu, qui emittit, quod nescit Idolis immolatum.

Licet aliquid pollutum sit per accidentiam, id est, oblationem Idoli; cum hoc tamen nescit, qui emittit; nullum patitur scrupulum, & apud Deum immundus est.

A QUIBUS GENUS DIVINATIONIS SUMPSIT EXORDIUM: ET QUOT SINT GENERA DIVINATIONIS.

QUÆSTIO III. & IV.

A QUIBUS autem genus Divinationis exordium sumpserit, vel quot sint genera ejus, exponit ita dicens

I. AUGUSTINUS in libro de Natura Dæmonum. [c. an. 418. in Africa.] De multiplici genere Divinationis. §. 1. Varro autem dicit Divinationis quatuor esse genera, Tetram, Aquam, Aerem, & Ignem: hinc Geomantiam, Hydromantiam, Aeromantiam, Pyromantiam dicta autumat. §. 2. Divini dicti sunt, quasi Deo pleni. Divinitate enim plenos se esse simulant, & aucta quadam fraudulenti hominibus futura conjecant. Duo autem sunt genera Divinationis, ars, & furor. Incantatores verò vocati sunt, qui artem verbis peragunt. §. 3. Arioli vocati sunt, propterea quod circa aras Idolorum nefarias preces emittunt, & funesta sacrificia offerunt, hisque celebratibus Dæmonum accipiunt responsa. §. 4. Haruspices nuncupati, quasi horarum inspectores. Dies enim & horas in agendis negotiis, operibusque custodiunt: & quid per singula tempora observare debeat homo, intendunt. Hi etiam exta pecudum inspicunt, & ex eis futura prædicunt. §. 5. Augures sunt, qui volatus avium, & voces

intendunt: aliæque signa rerum, vel observationes improbitas hominibus occurrentes ferunt. Idem sunt & Auspices: nam Auspicia sunt, quæ iter facientes observant. Dicta autem sunt Auspicia, quasi avium spicia, & Auguria quasi avium garria, id est, avium voces, & lingue. Item Augurium, quasi avergerium, quod aves gerunt. Duo sunt autem genera Auspiciorum, unum ad oculos, ad aures ad aures pertinet: ad oculos scilicet volatus, ad aures vox avium. §. 6. Pythones à Python Apolline dicit: quod is autor fuerit divinandis. Astrologi dicit eo quod in Atris anguriantur. Genethliaci appellati sunt propter natalitiorum considerationes dierum. Geneses enim hominum per duodecim Cæli signa describunt, siderisque cursu, nascendum mores, ætus, & eventus prædicere conantur: id est, quasi quali fuerit natus, aut quem effectum habeat vite, qui nascitur. Hi sunt, qui vulgo Mathematici vocantur: cuius superstitiosus genus confellationes Latini vocant, id est, notationes siderum, quomodo se habeant, cum quisque nascitur. §. 7. Primum autem idem stellarum interpretes Magi nuncupabantur: sicut de his legitur in Evangelio, qui natum Christum annuntiaverunt. Postea hoc nomine soli Mathematici dicitur. Cuius artis scientia usque ad Evangelium fuit concessa, ut Christo edito non exinde nativitatem alicujus de Cælo interpretaretur. Horoscopi dicit, quod horas nativitatis hominum speculerentur dissimili, & diverso fato. Sortilegi sunt, qui sub nomine, &c. ut supra. §. 8. Salicores vocati sunt, quia dum eis membrorum quæcumque partes salierint; aliquid sibi exinde prosperum, seu triste significari prædicunt.

Corr. Rom. a Persis. B. Augustinus in libro sexto de civitate Dei, c. 35. de Hydromantia loquens, sic scribit, Quod genus Divinationis idem Varro à Persis dicit allatum. Reliqua vero hujus Capitis sunt in libello Rabani de Magorum præstigiis, quem ipse ex variis Augustini, & Iidoris locis collegit, & Gratianus sæpe citat vulg. Augustini nomine.

Quæritur autem de natura Dæmonum, cuius naturæ sint, an futura prædicere valeant, vel quot modis futura prænoscent. De his ita scribit

II. AUGUSTINUS in eodem libro de Divinatione Dæmonum, cap. 3. [c. an. 418. ibid.] Quot modis Dæmones futura prænoscent. Sciendum est hanc esse naturam Dæmonum, ut aeris corporis sensu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur. Accedit etiam Dæmonibus per tam longum tempus, quo aeris corpore sentu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur. Accedit etiam Dæmonibus per tam longum tempus, quo aeris corpore sentu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur.

Accedit etiam Dæmonibus per tam longum tempus, quo aeris corpore sentu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur. Accedit etiam Dæmonibus per tam longum tempus, quo aeris corpore sentu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur.

Sciendum est hanc esse naturam Dæmonum, ut aeris corporis sensu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur. Accedit etiam Dæmonibus per tam longum tempus, quo aeris corpore sentu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur.

Sciendum est hanc esse naturam Dæmonum, ut aeris corporis sensu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur.

Sciendum est hanc esse naturam Dæmonum, ut aeris corporis sensu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur.

Sciendum est hanc esse naturam Dæmonum, ut aeris corporis sensu terrenorum corporum sensum facile præcedant, celeritate etiam propter ejusdem aeris corporis superioriorum mobilitatem non solum cursus quorumlibet hominum, vel ferarum, verum etiam volatus avium incomparabiliter vincant. Quibus duabus rebus, quantum ad aerium corpus attinet, prædicti, hoc est, acrimonia sensus, & celeritate motus, multo antè cognita prænantiant, vel nuntiant, quæ homines pro sensu terenti tarditate mirentur.

dicere defectum cultura suæ, & Idolorum ruinam: quatenus præcisi videantur, quid in singulis Regnis, aut locis venturum sit, & quid advenit suæ factio contingere possit: quod etiam illi, qui Gentilium historias legunt, non ignorant. Quid ergo mirum, si jam imminente tempore, & simulacrorum everfione, quam Propheta Dei lummi tantò antè prædixerat, Serapis Dæmon alicui cultorum suorum hoc de proximo prodidit, ut suam quasi Divinitatem recedens, vel fugiens commendaret?

Quod autem hominum dispositiones cogitatione conceptas, per exteriora signa Diabolus deprehendat, non firma ratione videtur approbatum. Unde ait

III. IDEM AUGUSTINUS in lib. 2. Retractionum, c. 30. [an. 427. in Africa.] Quod ex corporeis motibus internæ animi cogitationes Diabolus deprehendat, occultissima res est.

Quodam loco dixi Dæmones aliquando & hominum dispositiones non solum voce prolatas, verum etiam cogitatione conceptas, cum signa quædam ex animo exprimentur in corpore, tota facilitate prædicere. Rem dixi occultissimam audaciori asserveratione, quam debui. Nam pervenire illa ad notitiam Dæmonum per nonnulla etiam experimenta comperitur est. Sed utrum quædam figura dentur ex corpore cogitantium, illis sensibilia, nos autem latentia, an alia vi & ea spiritali, ista cognoscant; aut difficultillime potest ab hominibus, aut omnino non potest inveniri.

AN SORTILEGI VEL DIVINI SINT EXCOMMUNICANDI, SI CESSARE NOLUERINT. QUÆSTIO V.

Quod autem Sortilegi, & Divini, si cessare noluerint, excommunicandi sint, ratione, & autoritate probatur. Est enim quoddam genus cultura Idolorum ex Dæmonum consultationibus futura prædicere. Sicut enim Avarus, quia cultum Deo debium nummo impendit, Idolator cultor ab Apostolo nominatur: sic illi, qui futura, quæ ex Dei oraculo nonnumquam revelata inveniuntur, vel Dæmonum consultatione, vel quibuslibet præstigiis invenire laborant, Divinitatis iura Creatoris attribunt. Futura enim prædicere solus Dei est: qui in sui contemplatione etiam Angelos illa præficere facit. Unde Elias ait: Priora, & novissima annuntiate mihi; & dicam, quod Dii estis. §. 1. Cultores verò Idolorum à fidelium communione separandi sunt. Unde in Epistola ad Corinthios Apostolus ait: Si quis frater nominatur fornicator, aut avarus, aut Idolis serviens; cum ejusmodi nec cibum Jumeret. Hinc etiam legitur

I. IN DECRETIS Gregorii Junioris in Concilio Romano præsentis, c. 12. [an. 712. Roma.] Anathema sit, qui Ariolos, vel Incantatores observat.

Si quis Ariolos, Aruspices, vel Incantatores observaverit, aut phylacteris usus fuerit; anathema sit.

II. Item EX CONCILIO ANCYRANO, c. 23. al. 24. [an. 314. in Galatia.] Quinquennio panitatis, qui Divinationes expetit.

Qui Divinationes expetant & morem Gentilium sublequentur, vel in domos suas hujusmodi homines introducant, exquirendi à aliquo arte malefica, aut expiandi causa; sub regula quinquennii jaceant, secundum gradus poenitentis definitis, &c.

Corr. Rom. a Gentilibus. In Græco impresso est, xevov, sed in vetusto Vaticano, & apud Balsamonem, Exquirendi.] Græcè est, in avayōri φαμαξία, id est, ad inveniendâ medicamentâ.

III. Item EX CONCILIO Martini Papæ, id est, ex Capit. Martini Bracarensis, c. 72. [c. an. 572. in Hispania.] Elementa colere, Lana, ac Stellarum cursus in suis operibus, Christianis servare non licet.

Non liceat Christianis tenere traditiones Gentilium, & observare, vel colere Elementa, aut Lunæ, aut Stellarum cursus, aut inane signorum fallaciam pro domino faciendam, aut propter segetes, vel arbores plantandas, vel conjugia socianda. Scriptum est enim: Omnia quæ factis aut in verbo, aut in opere; omnia in nomine Domini nostri Jesu Christi facite, gratias agentes Deo. §. 1. Nec in collectionibus herbarum, quæ medicinales sunt, aliquas observationes, aut incantationes liceat attendere: nisi tantum cum symbolo Divino, & Dominatione Dominica, ut tantum Deus Creator omnium, & Dominus honoretur. §. 2. Si quis autem Paganorum consuetudinem sequens, Divinos, & Sortilegos in domum suam introduxerit, quasi ut malum foras mitant, aut maleficia